

Opravár sveta

 tyzden.sk/lifestyle/52910/opravar-sveta/

sledujem tvoje úsilie prepájať ľudí v komunitách Ružoví sloni alebo Red Button. Prečo to robíš?

Moja motivácia má korene veľmi hlboko. Rád by som pomáhal ľuďom objavovať nové obzory, ktoré sú dôležité pre rozšírenie palety riešenia situácií, ktoré sa nám stavajú do cesty. Pri svojich výletoch do rôznych organizácií, skupín a komunít som videl, že ľudia pracujú na niečom, čo už niekto niekde vymyslel. Asi ma všeobecne nebaví plytvať energiou a časom, ktoré máme všetci len obmedzene. Navyše verím, a na sebe vidím, že prostredie definuje to, aký je človek. Ak vytvoríš prostredie plné zaujímavých ľudí, ktorí na teba vysielajú nejakú energiu, nezostaneš rovnaký a jednoducho sa posúvaš ďalej. Najhorší sú pre mňa ľudia, ktorí už na všetko prišli a majú vo všetkom jasno.

všímam si, že mnohí ľudia nedôverujú druhým a uzatvárajú sa, firmy sa obávajú konkurentov a skrývajú pred nimi svoje „tajomstvá“. No v твоjich komunitách som stretol veľa zaujímavých ľudí, ktorí ma obohatili. Prečo by sa mali ľudia zapájať do твоjich sietí a aktivít?

Podľa mňa je budúcnosť v zdieľaní. Pozerám sa na to ako na ihrisko, kde buď chceš, alebo nechceš hrať. Musíš mať nejakú motiváciu tam vstúpiť a pre mnoho ľudí je práve vykročenie zo svojej komfortnej zóny ten hlavný problém. Motiváciou tých najlepších ľudí, ktorých som stretol, je chuť ďalej sa učiť od ostatných a posúvať sa. Moja skúsenosť je ale taká, že väčšina sietí má nejakého „kráľa“, organizátora, ktorý má len limitovanú energiu a keď tá zhasne, sieť končí. Ja radšej nechávam zodpovednosť spolutvoriť sieť aj ostatným. Nechcem nikomu nič ponúkať. Vidím, že veci idú prirodzenou cestou a niekedy uvažujem, či to chcem to nejako urýchliť, alebo to nechať tak. Myslím, že ak veci, o ktoré sa snažíme, v niekom rezonujú, pridá sa sám.

budem úprimný. Ako na iniciátorovi siete ľudí Red Button mi na tebe vždy niečo chýbalo, bol si akýsi nenápadný, príliš v pozadí. Až po určitom čase som to možno pochopil, že si akýsi údržbár ihriska, na ktorom umožňuješ hrať rôzne hry zaujímavým ľuďom. Nezabúdajú títo ľudia niekedy na toho, kto sa im stará o ihrisko? Alebo sa spýtam úplne na rovinu: neľutuješ, že si vymenil prácu v korporácii s dobrým a pravidelným platom za vytváranie sietí?

Učím sa od toho najlepšieho – od teba. A nie, neľutujem. Všetko je tak, ako to má byť. Vďačnosť je zaujímavá oblasť, s ktorou veľa bojujem a nezištnosť je niečo, čomu sa musíme všetci ešte veľa učiť.

čo ťa poháňa dopredu?

Myslím, že spájať sa do väčších celkov je zaujímavý smer a kolektívne myslenie, zdieľanie a učenie sa ma jednoducho baví. Keď vidíš iskru v očiach ľudí, ktorí si pomáhajú a spoločne tvoria, je to super a pre mňa niečo ako droga.

podobné siete sa pohybujú medzi dvoma extrémami – buď sú to elitné kluby pre vyvolených s prísne definovanými pravidlami alebo voľné a živelné zoskupenia, ktoré nemajú žiadne pravidlá a skĺznu niekedy k anarchii či zneužitiu silnou autoritou. Ako to máš premyslené ty? Máš nejaké kritériá na to, koho pustíš do siete, existujú v sieti nejaké pravidlá, prípadne hierarchia?

Hierarchiu nahrádza dôvera medzi členmi siete. Kto si ju chce zaslúžiť, mal by dávať ostatným. Hlavné kritériá sú rešpekt a otvorenosť, expertíza v nejakej oblasti a ochota zdieľať. Verím tomu, že keď na ihrisko pustíš správnych ľudí, oni sami budú definovať, aké hry sa budú hrať a aké hodnoty budú rešpektovať.

čo sa ti darí a čo nie?

Je to cesta. Je nová a má veľa slepých uličiek. Znamená to veľa učenia, ale aj frustrácie. Potom sa stane niečo, čo tomu dá úplne nový rozmer. Kto by si predstavil, že budeme po roku vysielat' raňajky do desiatok firiem a 50 miest v Česku a na Slovensku?!

podľa mňa vytváraš model toho, ako budú možno v budúcnosti fungovať mnohé firmy s ľuďmi z generácie Y a Z. Ty máš však vo svojej sieti aj iné generácie, premiešavaš ľudí z veľkých aj malých firiem, z rôznych kultúr aj špecializácií, rôzne názorové platformy. Mne sa to páči oveľa viac ako niektoré komunity, ktoré sa vymedzujú proti všetkému a pôsobia na mňa ako sekty. Na druhej strane sa taká názorová rôznorodosť a toľko silných osobností pod jednou strechou veľmi ťažko koordinujú. Aké sú tvoje skúsenosti?

Áno, máš úplnú pravdu. Ťažko sa to riadi, ale ja to riadiť vlastne ani nechcem. Skôr chcem vytvárať väčšiu pravdepodobnosť, že sa tí správni ľudia stretnú. To, že vznikajú pod našou hlavičkou nové zaujímavé projekty, však ukazuje, že sa to dá a je to pre mňa výborná skúsenosť.

máš nejaký sen alebo víziu, ako by to celé malo fungovať?

Samo od seba. Aby ľudia v sieti primárne hľadali príležitosti pre ostatných, a nie pre seba. To je ten cieľ a vízia. Znamená to totiž, že sa o sebe budú chcieť a potrebovať dozvedieť veľa vecí a budú mať záujem jeden o druhého.

Jan Mašek

Už šesť rokov organizuje akcie Brain&Breakfast. Raz za mesiac si pozve inšpiratívneho človeka z oblasti biznisu, vedy, technológie, vzdelávania, umenia, športu alebo sociálnej práce, ktorý prezentuje svoj príbeh a diskutuje s účastníkmi. Tieto stretnutia sa naživo vysielajú takmer do 200 miest. Cieľom je, aby ľudia vystúpili z bublín svojich špecializácií a záujmov a hľadali inšpirácie v iných oblastiach ľudskej činnosti. Od januára beží Brain&Breakfast v .klube pod lampou.

Ak ste našli chybu, napíšte na web@tyzden.sk.

[.lifestyle](#)

20. január 2019